

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 24 / II Legislatura / Tercer període

Dimecres, 20 de març de 1985

Comissió de Política Cultural

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Joan Colomines

Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Cultura
en relació amb les assignacions dels membres del Consell de Cultura

Proposició no de Llei
sobre la Creació de Seleccions Catalanes en els Diversos Esports
de Competició per Equips

Proposició no de Llei
per la qual es faculta la Comissió de Política Cultural
a fer un Seguiment de l'Aplicació de la Llei de Normalització Lingüística

SUMARI

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i dos minuts.

L'I. Sr. Alay (ER) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 290).

Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Cultura en relació amb les assignacions dels membres del Consell de Cultura (Primer punt de l'ordre del dia.)

L'I. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 290).

Formulació: I. Sr. Alay (ER) (p. 291).

Resposta: H. Sr. Conseller de Cultura (p. 291).

Rèplica: I. Sr. Alay (ER) (p. 291).

Contrarèplica: *H. Sr. Conseller de Cultura* (p. 291).

La sessió se suspèn a un quart d'onze del matí i deu minuts i es reprèn a un quart d'onze i tretze minuts.

Proposició no de Llei sobre la Creació de Seleccions Catalanes en els Diversos Esports de Competició per Equips (Segon punt de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 292).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Aymerich (CiU)* (p. 292).

Esmena del G. Socialista (núm. 2, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Terradellas (S)* (p. 293).

Posició dels Grups no esmenants: *I. Sr. Curto (P)* (p. 294).

Posició del Grup proponent: *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 294).

Intervenien l'I. Sr. President (p. 295) i *l'I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 295) *per a una qüestió de correcció lingüística.*

L'I. Sr. President llegeix el text definitiu de la Proposició no de Llei (p. 295).

Intervenien l'I. Sr. President (p. 295), *l'I. Sr. Clotas (S)* (p. 295) i *l'I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 295) *per a una qüestió de correcció lingüística.*

Votació: *aprovada per 22 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció* (p. 296).

L'I. Sr. Vice-president substitueix l'I. Sr. President en la direcció del debat (p. 296).

Proposició no de Llei per la qual es faculta la Comissió de Política Cultural a fer un Seguiment de l'Aplicació de la Llei de Normalització Lingüística (Tercer i darrer punt de l'ordre del dia.)

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 2, de modificació)

Presentació de la Proposició no de Llei i torn a favor de l'esmena núm. 2: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 296).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Clotas (S)* (p. 296).

Posició dels Grups no esmenants: *I. Sr. Garriga (P)* (p. 298) i *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 298).

Posició del Grup proponent: *I. Sr. Colomines (CiU)*, *que llegeix el text definitiu de la Proposició no de Llei* (p. 298).

Intervenien l'I. Sr. Vice-president i l'I. Sr. Colomines (CiU) *per a unes qüestions de correcció lingüística* (p. 298).

Votació: *aprovada per 13 vots a favor, 9 en contra i 2 abstencions* (p. 299).

La sessió s'aixeca a un quart de dotze del migdia i deu minuts.

S'obre la sessió a un quart d'onze del matí i dos minuts. Presideix la sessió l'I. Sr. Colomines, acompanyat del Vice-president, I. Sr. González Navas i del Secretari, I. Sr. Aymerich. Assisteix la Mesa el Lletrat Sr. Vintró.

Hi són presents les Diputades i els Diputats membres de la Comissió I. Sr. Borràs, I. Sra. Busquets, I. Sr. Joaniquet (en substitució de l'I. Sr. Camps i Vallejo), I. Sr. Dalmau, I. Sr. Descals, I. Sr. Marimon, I. Sr. Montalat, I. Sra. Rúbies, I. Sra. Sanabra, I. Sr. Ticó, i I. Sr. Vila i Fontcuberta, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Clotas, I. Sr. Lorda, I. Sr. Manuel Nadal, I. Sra. Lorente, I. Sr. Soto, i I. Sr. Terradellas, pel G. Socialista; I. Sr. Curto (en substitució de l'I. Sr. Casals i Parral), i I. Sr. Garriga, pel G. p. Popular, i I. Sr. Casanovas, pel G. p. d'Esquerra Republicana.

En el debat del primer punt de l'ordre del dia, hi és present també l'I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana.

Ordre del dia

1. *Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Cultura en relació amb les assignacions dels membres del Consell de Cultura.*

2. *Proposició no de Llei sobre la Creació de Seleccions Catalanes en els Diversos Esports de Competició per Equips.*

3. *Proposició no de Llei per la qual es faculta la Comissió de Política Cultural a fer un Seguiment de l'Aplicació de la Llei de Normalització Lingüística.*

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió. Si són tan amables de donar-me les substitucions per escrit... A més a més... (Pausa.) Res, aquest «a més a més», no val. Per tant, donin-

me les substitucions. (L'I. Sr. Alay demana per parlar.) El senyor Alay vol prendre la paraula?

El Sr. ALAY: Sí. Bé, jo no pertanyo a la Comissió, però, en realitat, com que tinc una pregunta formulada, suposo que és per a això que hi sóc, però vull dir que no estic en substitució del membre de la Comissió, que segurament vindrà una mica més tard. És a dir, jo vinc per formular la pregunta, i ja que la pregunta no dóna lloc a cap votació, assisteixo per formular la pregunta i res més.

Pregunta a l'Honorable senyor Conseller de Cultura en relació amb les assignacions dels membres del Consell de Cultura

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Alay. Bé, aleshores, ja podem començar amb l'ordre del dia. En l'ordre del dia, el primer punt és: «Pregunta a l'Honorable senyor Conseller de Cultura en relació amb les assignacions dels membres del Consell de Cultura». Aquesta pregunta se substantia en aquesta Comissió en virtut de l'article 128.5, i com a conseqüència del que diu l'article 128.10. Però hi ha una norma interpretativa del 128.9, sobre el període de vacances... La norma interpretativa diu que el període de vacances per a les respostes del Consell Executiu no compta com a període de vacances... Per tant, sigui per això o sigui pel que vulgui, aquesta pregunta, una carta del President del Parlament ordena que se substanciï aquí, en aquesta Comissió. És en aquest sentit que s'ha inclòs en el primer punt de l'ordre del dia de la primera sessió després de la carta, que és aquesta.

Té la paraula el senyor Alay, per fer la pregunta.

El Sr. ALAY: Moltes gràcies, senyor President. Bé, aquesta pregunta, en fi, és una pregunta que va ser formulada per escrit, demanant també una resposta per escrit, i, a part les normes interpretatives que hi puguin haver, vaig formular una petició al President del Parlament, a la Mesa de la Cambra, a fi i efecte que passés en la primera sessió que hi hagués d'aquesta Comissió. En realitat, si no s'haguessin incomplert els terminis de la resposta, és evident —vaja, semblaria evident— que la Mesa del Parlament no hauria pas accedit a la meva petició. Per tant, suposo que, malgrat els períodes de vacances i tot, la resposta a la pregunta no va ser substanciada en temps útil.

Aleshores, passo ja, concretament, a la qüestió que em va portar a formular aquesta pregunta i aquesta petició. Ja fa bastants mesos, vaig presentar també una altra pregunta per escrit a l'Honorable senyor Conseller de Cultura, a fi i efecte de conèixer, doncs, quines eren les assignacions que s'havien atribuït als membres del Consell de Cultura, que es va constituir per l'Ordre del 31 de juliol del 84, i l'Honorable senyor Conseller em va enviar la resposta —la va enviar a la Mesa del Parlament—, en què m'explicava, precisament, el Decret 115/80, i, després, en el següent paràgraf, em responia, diu: «Per tant, correspon al Conseller de Cultura de proposar el nomenament, com a vocals del Consell Assessor, d'aquelles persones rellevants per la seva competència, que, al seu criteri, puguin complir millor l'esmentada tasca, i, en conseqüència, també correspon al Conseller de determinar al seu criteri, tot ajustant-se a les condicions legals, l'assignació que els correspongui en contrapartida, que guarda relació, en tot cas, amb el treball i el temps que esmercen en la dita funció assessora.»

Bé, dir-me això i no dir-me res és exactament el mateix; i aleshores, això em va recordar que, una vegada, nosaltres, en el Congrés dels Diputats, vam preguntar al Govern de Madrid —i no ve al cas, aquesta qüestió, però com a simple anècdota—... quines eren les assignacions que s'havien pagat a la Comissió García de Enterría, i la resposta que se'ns va donar aleshores va ser: «Se ha pagado lo mínimo necesario y lo justo por el trabajo realizado», i naturalment, això ens va molestar profundament, i, aleshores, com que som una mica sensibles —jo, concretament, tinc en aquestes coses una mica la pell fina—, dic: «Doncs, no accepto, tampoc, la resposta de l'Honorable senyor Conseller de Cultura, i vull que em digui concretament el què». I, aleshores, vaig fer una segona pregunta, ja una mica més incontestable, podríem dir, que deia: «Quins són els imports de les assignacions de cada un dels membres del Consell de Cultura, i per tots els conceptes, des de la seva constitució fins al 30 de novembre del 84». Potser l'Honorable senyor Conseller no va respondre aquesta pregunta, possiblement perquè encara no s'havia pogut pagar res fins a aquella data, ja que els pressupostos de l'any 84 no estaven aprovats. Però, en tot cas, doncs, això hauria pogut ser una resposta que m'hauria agradat de tenir, i, en tot cas, després, doncs, ja... Estic segur que l'Honorable senyor Conseller no hauria tingut cap inconvenient a dir: «Bé, doncs, cobren tant, cobren cinquanta, o cobren cent», la qual cosa no té cap importància, ja que és una potestat que ell té i que està perfectament legitimada per les atribucions que, com a Conseller, ell té.

Però, és clar, en veure aleshores el silenci, no diria administratiu, sinó silenci silenciador de la qüestió per part de la

Conselleria, és per això que m'he permès de reformular la pregunta en aquests termes i, a més a més, ja que en el Decret 340/84, en un article únic, diu: «Es faculta el Conseller de Cultura perquè, dins les disponibilitats pressupostàries del Departament, autoritzi les despeses que es derivin del funcionament del Consell Assessor de Cultura.» Bé, per tant, doncs, formulada així la pregunta, agrairia a l'Honorable senyor Conseller que donés la resposta.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Alay. Té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Cultura.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA (Joan Rigol): Senyor Alay, cobren cinquanta mil pessetes.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyor Alay.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, el senyor Alay vol repreguntar? *(Pausa.)* Amb un temps equivalent al del senyor Conseller *(Rialles.)*

El Sr. ALAY: «Carinyosament», «carinyosament», he de dir a la Presidència que em sembla abusiva aquesta interpretació reglamentària, perquè, aleshores, amb una resposta tan escarida, en fi, em penso que no es tracta d'això.

Bé, jo, l'única cosa que volia dir, i no m'estendré pas, però és que, si l'Honorable senyor Conseller, la primera vegada m'hagués dit això, escolti, doncs, no hauria donat motiu, tampoc, a cap mena de suspicàcia. Em diu «cinquanta mil», no jutjo ni si és molt, ni si és poc, ni n'he de fer res, no m'ateny jutjar-ho, però, en tot cas, aquesta era la resposta que jo volia.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Alay. *(L'H. Sr. Conseller demana per parlar.)* Vol...?

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: Sí, simplement per concloure això. Mirin, aquests senyors, que tenen unes feines encarregades, que treballen en ple i després treballen en comissió, s'hi dediquen —és a dir, cada un d'aquests membres està en dues comissions, que es reuneixen quinzenalment, i s'hi passen una mitjana de dues hores, en cada comissió—, és a dir, són unes quatre hores, diguem-ne, quinze dies, unes vuit hores al mes. Aproximadament és això. Evidentment, vostès saben que el tema aquest, del Consell de Cultura, és un dels punts en què jo he definit una mica la meua política, d'intentar, doncs, ser una política al màxim d'oberta possible, però, pel que fa al que vostè em preguntava... Ja ha sortit al diari, aquesta quantitat, és a dir, no és cap novetat, com tampoc no era novetat que no cobraven perquè hi havia dificultats, en aquell moment, burocràtiques...

Com que és un tema que jo el vaig portar al Consell Executiu, en principi, doncs, tots els membres del Consell Executiu el coneixen i el saben. Per tant, era una segona possible línia d'informació, aquesta d'avui n'és una tercera, i jo estic a la disposició del senyor Alay, per cada línia que vulgui d'informació i jo la hi pugui donar.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. Suspenem un moment la Comissió.

(És un quart d'onze del matí i deu minuts. La sessió es reprèn a un quart d'onze i tretze minuts.)

Proposició no de Llei sobre la Creació de Seleccions Catalanes en els Diversos Esports de Competició per Equips

El Sr. PRESIDENT: ...debat i votació de la Proposició no de Llei sobre creació de seleccions catalanes en els diversos esports de competició per equips.

Té la paraula, pel Grup proponent, el senyor Marçal Casanovas. Deu minuts com a màxim.

El Sr. CASANOVAS: No els ocuparé, senyor President, moltes gràcies. Senyors Diputats, des que l'esport de competició es va organitzar a Catalunya, ha existit sempre un clar desig de singularització, de distinció de la resta de l'esport de l'Estat. Com a mostra, recordem la llarga lluita que van sostenir els nostres esportistes per poder arribar a obtenir les federacions catalanes en les diverses disciplines esportives, en lloc de les clàssiques federacions «provincials» imposades en certs moments des del Ministerio corresponent.

Aconseguida la singularització de les federacions catalanes, creiem ara que, per arribar a culminar les velles aspiracions dels nostres esportistes, ens cal poder aconseguir la possibilitat de comptar amb seleccions nacionals catalanes en les competicions oficials, tant estatals com internacionals.

Ja sé que, en molts moments, els nostres atletes, i esportistes en general, han participat com a Selecció Catalana en torneigs amistosos i diverses competicions de caràcter no oficial. No és per aquest aspecte que nosaltres desitgem tenir unes seleccions. Nosaltres desitgem que les seleccions siguin oficials, que no siguin unes seleccions de segona línia, i volem que aquestes seleccions puguin participar i ser reconegudes oficialment en competicions i campionats oficials.

D'altra banda —vostès ho saben perfectament—, no demanem coses que en altres contrades no s'hagin fet ja; els recordo les diferents seleccions de futbol de Gran Bretanya i la participació —perquè això de les seleccions de futbol podria dir-se que és un cas singular— en les Olimpíades de nacions no independents com, per exemple, les Bahames, les Bermudes i, fins i tot, Puerto Rico —un dels Estats dels Estats Units.

És per tot això que, en nom del meu Grup, d'Esquerra Republicana, presento a la consideració de tots vostès aquesta Proposició no de Llei amb l'esperança que serà votada favorablement per tots vostès.

La Proposició no de Llei que ja tenen davant, en el *Butlletí*, diu textualment: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat perquè creï les seleccions nacionals catalanes en els diversos esports de competició que es practiquen a Catalunya. Les seleccions nacionals catalanes tindran com a missió fonamental la de participar en campionats estatals i internacionals, d'acord amb l'ordenament jurídic i els reglaments de les organitzacions esportives.»

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Casanovas. Hi ha una esmena de Convergència i Unió. El senyor Aymerich, per defensar-la.

El Sr. AYMERICH: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, avui, fins i tot és bo, després de la victòria del Barça, parlar d'esports.

Bé, el sentit de la nostra esmena ve a modificar el text de la Proposició no de Llei proposat pel Grup d'Esquerra Republicana.

En el text proposat per Esquerra, en el seu primer paràgraf, es demana que el Govern de la Generalitat creï les seleccions nacionals catalanes dels diversos esports que es practiquen a Catalunya. Tal com ja ha manifestat el senyor Marçal Casanovas, a Catalunya ja existeixen esports que fan la seva pràctica a nivell de selecció nacional, fins i tot, jo tinc documentació que hi ha deu pràctiques esportives creades, que la seva selecció catalana, fins i tot està competint a nivell estatal amb altres Comunitats Autòniques i també a nivell internacional, coordinat sempre mitjançant la federació corresponent.

Durant els anys 83/84 s'han tingut contactes esportius, a nivell de selecció catalana, en els esports de natació, handbol, rem, rugbi, tennis, gimnàstica, bàsquet, hoquei, atletisme i patinatge, entre altres. Fins i tot s'han disputat cent cinquanta i escaig encontres o competicions.

També hem de fer constar —perquè es vegi la importància d'aquests encontres que s'han celebrat fins ara— que hem estat convidats a participar, com a Selecció Catalana de Natació, en unes proves a celebrar a Cuba els dies 5, 6 i 7 d'abril d'enguany, i que hi participaran, a més de la selecció de Cuba, la de Veneçuela, Mèxic i Catalunya.

Aquesta participació nostra és com a tornada d'un encontre triangular que es va celebrar a Reus el març del 84, en què van participar les seleccions de Cuba, Llenguadoc i Catalunya.

És per això que nosaltres, mitjançant la nostra esmena, el que proposem és impulsar al màxim les activitats de les seleccions nacionals esportives catalanes a través, sempre, de les federacions corresponents.

Quant al segon paràgraf, que també es proposa, també modifiquem el text de la Proposició no de Llei presentada perquè entenem que, mentre el Govern central no derogui el Reial Decret 2075/82, de 9 de juliol, no ens és possible de competir com a seleccions nacionals catalanes, a causa que aquest Decret, tal com es va qualificar en el seu moment, és una LOAPA esportiva que ens priva de qualsevol iniciativa en aquest terreny.

En el seu article 4, deixa molt clar i pràcticament —si m'ho permeten les senyores i els senyors Diputats, els el llegiré textualment— diu: «No s'autoritzaran en cap cas competicions internacionals amb seleccions nacionals d'altres països, si la representació espanyola no s'establís igualment amb categoria de selecció nacional.» Òbviament, això ho he traduït del castellà, que és tal com està redactat en el Reial Decret.

Al mateix temps, demanaria al Grup proponent de la Proposició no de Llei que assumís aquesta esmena nostra, ja que nosaltres celebraríem que el Parlament instés el Consell Executiu perquè emprengués les accions oportunes davant el Govern central perquè derogui aquest Decret.

Vull fer constar, a més, que el nostre Grup, mitjançant la Minoria Catalana al Congrés dels Diputats, a Madrid, ja va presentar una Proposició no de Llei el 19 d'abril del 1984, i acceptada, a més, per la Mesa del Congrés dels Diputats del dia 2 de maig del mateix any, demanant aquest derogament, i fent-hi constar les promeses fetes pel Ministre de Cultura, senyor Solana, i pel Secretari d'Estat per a l'Esport, senyor Cuyàs, en l'acte de la seva possessió en els respectius càrrecs, i recordada en una sessió informativa del Congrés —exactament la número 29—, del 18 d'octubre del 83, en la qual el senyor Ministre va contestar dient que estava —el derogament d'aquest Decret— en la

taula del Consell de Ministres, i que si no passava aquell mateix dimecres, seria el proper. Després de tants mesos, encara no ha estat derogat. Per tant, i per acabar, senyor President, celebrariem que aquesta iniciativa del Grup d'Esquerra Republicana, si més no, servís perquè també el Parlament de Catalunya, amb tots els seus Grups parlamentaris, manifestem el nostre desig que en el camp esportiu puguem gaudir de l'autonomia que ens correspon.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Aymerich. Hi ha una altra esmena, del Grup Socialista. Per defensar-la, el senyor Terradellas. Té la paraula el senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. El nostre Grup entén que l'esport és un bon instrument per a la relació entre els pobles, i també és un bon instrument per a la consolidació de les comunitats, i, en aquest cas, per a Catalunya. Per tant, ens sembla bo que hi hagi aquesta relació entre les diferents seleccions que representen el conjunt d'esportistes, o millors esportistes, de cada Comunitat —en aquest cas, Catalunya— que puguin competir amb altres pobles o altres comunitats, no només d'Espanya, sinó d'arreu del món.

Ens sembla que és positiva, i veiem bé que hi hagi aquesta relació i, per tant, ens sembla bo que hi hagi una proliferació d'aquest tipus d'activitats. Jo entenc, en tot cas —i després d'haver escoltat amb atenció el que exposava el Diputat proponent—, que aquí no es tracta —en aquest text que se'n proposa— d'aconseguir un estatus similar al que tenen altres seleccions —sobretot a Gran Bretanya: de Galles, Escòcia i Anglaterra—, que vénen d'una situació històrica diferent i, segurament, difícilment repetible. Ho dic perquè no es tracta del que nosaltres vulguem, sinó del que els altres ens acceptin, i, difícilment, les federacions internacionals i el Comitè Olímpic Internacional van en la línia d'aconseguir que hi hagi participació en els grans campionats —com per exemple en les Olimpíades— de seleccions autonòmiques, com ara aquest cas de Catalunya.

Ens sembla bé, per tant, d'entrada, aquesta Proposició, fomentar aquests contactes, i, sobretot, per crear aquest clima esportiu, si som capaços, els catalans, els espanyols, els barcelonins, d'aconseguir que Barcelona sigui seu dels Jocs Olímpics del 92.

En tot cas, també em sembla que, per justícia, hem de fer referència al fet que l'esport català, certament, a través de les seleccions nacionals, projecta internacionalment Catalunya, però també s'ha de donar el reconeixement a aquells clubs i a aquells esportistes que han donat prestigi de Barcelona i de Catalunya arreu del món.

Per tant, de cara al debat del text, el que nosaltres proposem és una modificació en el primer punt de la Proposició d'Esquerra Republicana. Entenem que no ha de ser el Govern —ni pot, el Govern— de la Generalitat, qui ha de crear les seleccions catalanes. Aquesta vinculació entre Govern i federacions ha estat en una època —llarga per desgràcia— de la història d'Espanya, en què les federacions esportives eren un braç de la Delegación Nacional del Movimiento, però que, actualment, tothom assumeix que són entitats privades i, en tot cas, el que pot fer la Generalitat —i ens sembla bo que ho faci la Generalitat— és impulsar que les federacions catalanes creïn

aquestes seleccions.

Per tant, la nostra esmena va en aquest sentit —jo crec que és del tot positiu i, em sembla, amb el rigor necessari—, que el Parlament de Catalunya insti el Govern de la Generalitat que faci el que realment pot fer, i és impulsar la creació de les seleccions catalanes.

Per un altre costat hem vist que l'esmena de Convergència i Unió... En vull fer una lleu referència perquè en el segon punt d'Esquerra Republicana, nosaltres no hi hem presentat cap esmena, però sí que vull fer una lleu referència al que apuntava el Diputat senyor Aymerich: és cert que, actualment, encara existeix aquest Reial Decret. Aquest Reial Decret, el 2075/82, que és una herència que ha trobat el Govern de l'Estat de l'anterior Govern d'UCD, i vull, simplement, informar que és cert que hi ha la voluntat del Ministeri de Cultura i del mateix Consejo Superior de Deportes, i un compromís formal que va prendre el nostre partit, d'intentar derogar aquest Reial Decret, però tots vostès són conscients que una cosa és fer-lo i l'altra és intentar derogar-lo, però aquí hi ha aquest compromís.

En tot cas, vull fer referència a dues coses: primer de tot, que aquest tema s'ha tractat, ja, en aquest Parlament de Catalunya, i vull fer referència a la sessió tinguda el 22 d'octubre de l'any 82, on en una Proposició no de Llei del Grup parlamentari del PSUC es va debatre aquest tema i, per unanimitat, es va votar una Proposició no de Llei, un text que diu: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu perquè, dins el termini legalment establert, prengui les mesures necessàries per tal de salvaguardar les competències en matèria esportiva que reconeixen a la Generalitat de Catalunya la Constitució, l'Estatut i la Llei General de Cultura Física i de l'Esport, que han estat conculcades pel Reial Decret 2075/82, de 9 de juliol.» Repeteixo que va ser votat per unanimitat; per tant, crec que és bo que les senyores i els senyors Diputats sàpiguen que estem tractant un tema que ja s'ha tractat una altra vegada en aquest Parlament i que es va votar per unanimitat, i, si no ho tinc mal entès, el Govern de la Generalitat, assumint aquest mandat parlamentari, va presentar un recurs davant el Tribunal Constitucional perquè derogués els articles que poguessin conculcar l'Estatut d'Autonomia en aquesta matèria i que, segons les meves informacions, després de tant de temps —perquè va estar presentat el desembre del 82—, és previsible que hi hagi la sentència al més aviat possible i el nostre Grup voldria que fos favorable als interessos de Catalunya; per tant, que fos derogat, o que el Tribunal Constitucional es pronunciés en contra d'aquells articles que fan referència a la impossibilitat de competir, en alguns casos, les seleccions catalanes.

Per tant, lògicament, votariem a favor si Esquerra Republicana acceptés la segona part de l'esmena de Convergència i Unió que demana que el Consell Executiu emprengui les accions oportunes davant el Govern central perquè derogui aquest Reial Decret. En tot cas, seria... Per tant, ja l'ha fet, una gestió, el Govern de la Generalitat, i potser no hauria de ser jo qui hauria d'informar-ne, però, reconec aquest treball que s'ha fet i, en tot cas, el que s'hauria d'haver fet, al meu entendre, és una negociació política que, si no l'ha fet fins ara, serà prou bo que avui el Parlament de Catalunya li «mandati» una altra vegada.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors

Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Terradellas. Ara, els Grups que no han presentat cap esmena, si volen prendre posició... *(Pausa.)* El senyor Josep Curto, en nom del Grup Popular. El senyor Josep Curto substitueix el senyor Emili Casals. Al mateix temps, permetin-me, per la qüestió administrativa, que digui que el senyor Ignasi Joaniquet, de Convergència i Unió, substitueix el senyor Ferran Camps.

El senyor Josep Curto té la paraula.

El Sr. CURTO: Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Per anunciar que el Grup Popular votarem en contra aquesta Proposició no de Llei que ha presentat Esquerra Republicana, i votarem en contra, també, les esmenes de modificació que han presentat els Grups de Convergència i Unió i Socialista.

La proposta ens parla de crear les seleccions nacionals catalanes —una primera—; una esmena parla d'impulsar-ne la creació, i una segona esmena parla d'impulsar-ne les activitats.

El nostre Grup ha de manifestar que fa més de vint-i-dos anys, vint-i-tres, vint-i-quatre o vint-i-cinc, que Catalunya participa en les competicions esportives de seleccions. Abans es denominaven «seleccions catalanes» o «seleccions regionals» i en l'actualitat, «seleccions autonòmiques».

Aquestes competicions, com molt bé ha dit el representant de Convergència i Unió, sempre han tingut un caràcter amistós, i han servit per commemorar esportius —quasi sempre s'ha utilitzat la modalitat de futbol—, i unes altres competicions han servit com a preparació per emprendre les lligues oficials, com és el cas del bàsquet, del handbol i de l'atletisme. En aquesta última modalitat, en atletisme, la selecció catalana es fa enfrontar amb la d'Irlanda del Nord a primers de setembre del 1984. Ens consta que les federacions catalanes dels diferents esports han tingut, des de sempre, una especial cura —i això ho puc afirmar— a fomentar les activitats a nivell de selecció catalana, i precisament el Diputat que els parla en aquests moments ha estat un beneficiat en aquest sentit, quan ha representat en diverses ocasions la nostra Comunitat, concretament en la Selecció Catalana de Futbol.

El que passa, al nostre juí, és que Esquerra Republicana, segons es desprèn de la seva Proposició no de Llei, va més enllà de les competicions amistoses en què les seleccions catalanes, a través de les federacions, ja vénen participant.

El segon paràgraf de la seva Proposició parla de concórrer als campionats estatals i internacionals, i nosaltres entenem que, fins i tot salvant els problemes d'indole jurídica —que ja seria molt difícil—, tènicament i esportivament no seria possible quan aquestes competicions tinguin, com es pretén, un caràcter oficial.

En canvi, en l'esport escolar —que, dit sigui de passada, mereix la nostra atenció i suport incondicional—, sí que és possible la competició a nivell de selecció, però no sempre ni en totes les modalitats. La prova és que la mateixa Generalitat, a través de la Direcció General d'Esports, així ho reconeix, quan una vegada han conclòs els jocs escolars i s'ha de representar Catalunya en els campionats d'Espanya, denominats Campeonatos de España Autonómicos, són els centres escolars els qui representen Catalunya —campions de les competicions a nivell de Catalunya—, però mai a nivell de selecció interescolar, sinó en els centres escolars. Malgrat això, enguany —i per

primera vegada—, i només en la modalitat de *cross*, en lloc de centre escolar, la Direcció General d'Esports ha creat la Selecció Catalana, amb els vuit millors classificats dels centres escolars i, concretament, el dia 22 de febrer, a les vuit i mitja del matí, aquests esportistes escolars van sortir cap a Laredo per representar Catalunya en els Campionats d'Espanya Autonòmics. I la prova evident que jurídicament aquesta Proposició no de Llei no pot prosperar és el segon paràgraf del text alternatiu que ha presentat Convergència i Unió, i que fa referència al Real Decreto 2075, de 1982, i que nosaltres, conforme havíem anunciat al principi, també el votarem en contra, per coherència política, perquè aquest Reial Decret que Convergència i Unió pretén derogar no diu ni més ni menys que el contingut dels articles 4 i 23 de la Ley General de la Cultura Física y el Deporte, i aquesta Llei General de la Cultura Física i l'Esport va ser aprovada pel Congrés de Diputats el dia 25 de març de 1980, precisament, amb els vots favorables de Convergència i Unió i de l'aleshores Coalición Democrática.

Votar, doncs, en conseqüència, el segon paràgraf de l'esmena de Convergència i Unió, significaria per a nosaltres una contradicció en què no volem caure i, com que, per una altra part, ens consta que les federacions ja impulsen al màxim les competicions a nivell de selecció, veiem innecessari reiterar aquesta actitud, i, encara menys a través del Consell Executiu.

La nostra opinió, per acabar, senyor President, és que s'ha presentat una Proposició no de Llei amb una finalitat política més que esportiva, que no s'han meditat bé les repercussions negatives que per a l'esport podrien comportar —em refereixo a l'esport de Catalunya—, i per damunt de tot, en aquests moments en què Barcelona, com a ciutat, amb el suport de la Generalitat, està treballant i reclamant el suport de tot l'Estat espanyol per aconseguir les Olimpíades del 92, nosaltres entenem que no seria una mesura prudent ni política —al marge de consideracions esportives—, el fet d'aprovar aquesta Proposició no de Llei que estem debatent.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Curto. No havent-hi cap més Grup a la sala, per participar, ara donarem la paraula al representant d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Marçal Casanovas, perquè digui la seva opinió sobre les esmenes presentades. Si volen un moment de suspensió, si els fa falta... *(Pausa.)* No? Molt bé. El senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Bé, és evident que hem estudiat, hem escoltat les persones que han parlat, i hem estudiat les esmenes proposades, i creiem que es pot arribar a un perfeccionament —que és el que introdueixen aquestes esmenes— de la nostra Proposició no de Llei, que, evidentment, recolzant-nos en l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia, en el seu punt 29, on ens diu que nosaltres tenim competència exclusiva en l'esport i el lleure, és en aquest aspecte que nosaltres intentem que a Catalunya s'instaurin les seleccions catalanes dels diferents esports, i ho volem perquè no creiem que l'esport català, en el qual tenim competència exclusiva, hagi de tenir unes seleccions de segona categoria, de «selección, pero bien entendida». No; nosaltres creiem que la nostra selecció ha de ser una selecció igual com pugui ser una altra selecció de qualsevol altre lloc.

Amb aquest esperit, nosaltres acceptaríem les dues esmenes, havent escoltat el que ha dit el representant del Grup Soci-

alista; és evident que —té tota la raó— no és el Govern de la Generalitat qui ha de crear aquestes seleccions, sinó que les ha d'impulsar; n'ha d'impulsar les creacions, i, en aquest aspecte, nosaltres admetem plenament la seva esmena, que diu «impulsi la creació de les seleccions».

Per altra banda, això mateix també es deia en l'esmena —en certa manera— de Convergència i Unió: «impulsi al màxim les activitats de les seleccions», però és evident, «les activitats de les seleccions» —sempre que siguin ja totes elles creades, i n'hi ha moltes que no són creades... Per tant, ens sembla millor solució la solució del Grup Socialista, i, llavors, amb aquest esperit i sintetitzant, intentant harmonitzar les dues esmenes, nosaltres proposem un text transaccional que diria: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat perquè impulsi la creació de les seleccions nacionals catalanes dels diversos esports, a través de les federacions corresponents.

»Així mateix, insta el Govern català perquè emprengui les accions oportunes davant el Govern de l'Estat perquè sigui derogat el Reial Decret 2075/1982, de 9 de juliol.»

Creiem que no sobra pas —com s'ha dit, encara que hi hagi l'esperit de voler que això sigui en el Tribunal Constitucional, hi hagi l'esperit del Govern, del Ministeri, de voler derogar o retallar aquest Reial Decret— que no sobra pas que el Parlament de Catalunya reiteri la seva voluntat que aquest Decret sigui anul·lat.

És per tot això, senyores i senyors Diputats, que els presentem aquesta transaccional, que és la que nosaltres posarem a votació.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas. Abans de passar a la votació, el departament de lingüística del Parlament m'ha passat —com ara ja és habitual— les correccions per tal que llegíssim el text que a ells els sembla que seria el correcte. De tota manera, com que hi ha hagut modificacions... Bé, les modificacions, en tot cas, substancials, que hi ha, és canviar «perquè creï» per «a crear», i, enlloc de «en els diversos esports», «en tots els esports» Si els sembla... *(Pausa.)*

El Sr. CASANOVAS: Bé, em sembla que sóc jo qui ho ha d'admetre, no?

El Sr. PRESIDENT: Bé, a mi em sembla...

El Sr. CASANOVAS: Sóc el proponent, no?

El Sr. PRESIDENT: Bé, de tota manera, em sembla que el proponent... En fi, i em sembla que, tots plegats, també una mica, no? De manera que, senyor Marçal Casanovas, si vostè vol emetre una opinió, l'emet primer que ningú.

El Sr. CASANOVAS: Bé, agrairia al senyor President que em tornés a dir, del text que jo li acabo de presentar, quines modificacions proposa —modificacions lingüístiques...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Casanovas, si em permet un moment, amb el senyor Lletrat, en aquest moment fem... Gràcies.

(Pausa.)

Senyores i senyors Diputats, la transaccional només té una variació. On diu: «els diversos esports» s'hauria de canviar, a criteri del departament de correcció, per «en tots els esports», és a dir que, aleshores, la transaccional faria: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat perquè impulsi la creació de les seleccions nacionals catalanes en tots els esports a través de les federacions corresponents.

»Així mateix...»

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, pel meu compte, jo accepto la modificació i presento a votació aquesta transaccional amb aquesta modificació.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Tothom està d'acord amb la modificació? *(Pausa.) (Ll. Sr. Clotas demana per parlar.)* El senyor Clotas té la paraula.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor President. Potser —i així, de sobte— seria més aproximat al que diu l'anterior Proposició no de Llei suprimir el de «tots els esports», perquè «tots», sembla que es vinculi l'Executiu a l'obligatorietat de crear les seleccions catalanes en tots els esports. Potser també això no fóra possible per diversos motius; si es tragués això de «tots els esports», crec que té el mateix sentit, i que no limita o no obliga l'Executiu a impulsar accions per a la creació de totes les seleccions catalanes corresponents a tots els esports, entre altres coses, perquè caldria veure quins són els esports que requereixen o no requereixen selecció. Estic parlant d'esports absolutament encara minoritaris i de difícil creació de selecció, etcètera. Per tant, no entro en el contingut esportiu de la Proposició no de Llei, sinó en l'obligatorietat que es crea a l'Executiu per impulsar accions per crear totes les seleccions catalanes. Jo crec que suprimint «tots els esports» té el mateix sentit.

Si fos tan amable el senyor President, de llegir-ho tal com quedaria sense «tots els esports»... Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, de tota manera, em penso que dir «diversos» i dir «tots» és el mateix. De tota manera, llegeixo, eh? «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat perquè impulsi la creació de les seleccions nacionals catalanes a través de les federacions corresponents.»

(Remor de veus. Pausa.)

El Sr. CASANOVAS: Hi falta «esportives» en algun lloc. Per tant, jo si... Si hi ha inconvenients en aquest aspecte, senyor President, mantindria la meva... Jo no tinc inconvenient a acceptar aquest suggeriment lingüístic, però si hi ha inconvenients en aquest aspecte, jo mantindria la meva proposta inicial, de dir «diversos esports», en la qual no es globalitzen tots els esports, i jo crec que lingüísticament també és acceptable. Per tant, agrairé que es mantingui el primer esborrany, i no en parlem més.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas. N'haurem de parlar més perquè, és clar, a baix tenen la seva feina i faran les seves objeccions, però en principi, jo proposaria, si els sembla, el següent: tots sabem el sentit polític que hem volgut donar a aquesta Proposició no de Llei —tant els qui s'hi pronuncien d'una manera com els qui s'hi pronuncien d'una altra—; jo votaria, si els sembla, la transaccional en la forma en què ha estat presentada pel Grup que ha presentat la Proposició no de Llei, però demanaria als representants dels diferents Grups presents en aquesta Comissió que es posin en contacte i parlin —conjuntament amb mi, si ho volen— amb el grup lexicogràfic, per tal de trobar una fórmula que sigui acceptable i compartida per tothom. Els sembla? *(Pausa.)* D'acord? *(Pausa.)* Passem a votació, doncs... *(Remor de veus.)*

El Sr. CASANOVAS: Senyor President! No, senyor President. Jo poso a votació la meva transaccional. Si després hi ha alguna qüestió lingüística, jo crec que en podríem parlar, però,

simplement, jo ara crec, i una vegada pensat, no és exactament dir «diversos esports», que dir «tots els esports»; «diversos esports» pot no contenir-los tots, pot contenir-ne una gamma extensa, i, com molt bé s'ha dit aquí, hi ha esports que, fins i tot, no tenen federació, i, per tant, no existeix cap mena de selecció, i, per tant, jo crec que mantinc això, malgrat el parer dels senyors lingüistes.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Marçal Casanovas, sap què passa, que vostè estava parlant per assabentar-se d'això i no m'ha pogut escoltar. Jo he dit que votariem la seva transaccional, i que si després hi havia alguna modificació o calia fer alguna modificació, que ja es resoldria com s'ha fet sempre fins ara, i que posem a votació la seva transaccional, que, en definitiva, vostè ara ha vingut a donar la raó al Grup Socialista, que també feia una objecció d'aquest ordre. És a dir que posem a votació la transaccional que ha presentat el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor de la Proposició no de Llei?

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposició no de Llei ha estat aprovada per 22 vots a favor i 2 en contra.

Molt bé. Passem al tercer punt de l'ordre del dia. Agafa la Presidència el senyor Vice-president.

**Proposició no de Llei
per la qual es faculta la Comissió de Política Cultural
a fer un Seguiment de l'Aplicació
de la Llei de Normalització Lingüística**

El Sr. VICE-PRESIDENT: Aquest tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Proposició no de Llei per la qual es faculta la Comissió de Política Cultural a fer un seguiment de l'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística, que ha estat presentada pel Grup de Convergència i Unió. Hi ha dues esmenes presentades a la Proposició no de Llei, una pel Grup Socialista i una altra pel mateix Grup proponent.

Per defensar la Proposició no de Llei, té la paraula el senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Diputats, com vostès saben molt bé, el proper 24 d'abril d'enguany s'acaben els terminis de transitorietat que preveu la Llei de Normalització Lingüística i que fa referència a l'ús del català a l'Administració, a l'Administració de la Generalitat, a l'Administració local, a d'altres entitats públiques dependents de la Generalitat i, sobretot, de l'establiment d'acords amb els òrgans competents per a la regulació de l'ús del català a l'Administració de l'Estat a Catalunya, que, en la Disposició addicional s'amplia a l'Administració de la Justícia, als registres, a les empreses públiques i a qualsevol altre àmbit administratiu no dependent de la Generalitat. Així mateix, aquesta transitorietat fa referència als rètols indicadors dels topònims a Catalunya, als noms oficials dels territoris, als nuclis de població, a les vies de comunicació interurbana dependents de la Generalitat i al de les vies urbanes, que és una funció que, com vostès saben molt bé, és atribuïda als ajuntaments.

També preveu una actuació sobre els alumnes i els docents i sobre la televisió i sobre la radiodifusió. A part d'aquesta transitorietat, que, evidentment té un límit, que és el que vam pre-

veure quan es va fer en la legislatura passada la Llei de Normalització, cal veure, a part dels resultats que s'hagin aconseguit amb la vigència de la Llei, quines han pogut ser les dificultats de la seva aplicació i com potenciar aquesta aplicació, sempre en els termes, evidentment, que preveu l'article 3 de l'Estatut i el de la mateixa llei de Normalització Lingüística. Nosaltres entenem que aquesta Llei, que és una Llei institucional i que es va fer en règim de ponència conjunta per l'article 108 del Reglament de Catalunya, requereix, així mateix, un seguiment institucional, sense absolutament cap mena de protagonisme de partits, de Grups o de coalicions parlamentàries. Nosaltres estem convençuts d'això. En la primera sessió que tingui lloc en aquesta Comissió, el Diputat que els parla, en nom de Convergència i Unió, en aquell moment en funcions de President, ja va parlar del gran paper que podria jugar aquesta Comissió globalment per fer aquest seguiment.

És evident que això no es fa, de cap manera, per tal d'agafar el comandament d'aquest seguiment un Grup determinat, de cap mena; això els puc assegurar que no és així. Tampoc no es fa per privar les senyores Diputades i els senyors Diputats del dret que tenen de fer tantes accions com el Reglament els permeti per veure aquest seguiment. Es tracta, simplement, d'una opció política que nosaltres voldríem que aquesta Comissió assumís —estrictament una opció política—, que no ve a augmentar absolutament cap prerrogativa de les que el Reglament permet. Sinó que, per unanimitat, nosaltres entenem que això és un paper que hem d'assumir i que, a través de la Mesa, des d'aquesta Mesa fariem les propostes que semblessin adequades, i sempre, absolutament sempre, serien presentades a aquesta Comissió per a l'aprovació d'aquestes i per tirar endavant aquestes propostes.

És en aquest sentit, i perquè realment això que jo he dit tingui una traducció i no hi hagi absolutament cap interpretació diferent de la que jo proposo, que el meu mateix Grup parlamentari, una vegada havent parlat amb diferents persones molt interessades en aquesta qüestió d'aquesta mateixa Comissió i d'altres Grups parlamentaris que han expressat alguna reserva sobre si això podria limitar el paper encomanat als senyors Diputats i a les senyores Diputades, que hem presentat una esmena de modificació i d'addició. L'esmena de modificació comporta la substitució de la paraula «autoritzar» per «encomanar» i l'addició és de la d'un paràgraf que diu: «...sens perjudici de les facultats que corresponen als Diputats». Jo voldria, en aquest moment en què estic presentant en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió aquesta Proposició no de Llei, ja incorporar-hi aquesta esmena del meu mateix Grup, per tal que això quedés molt clar, i desitjariem que això fos suficient perquè el Grup que ha presentat una esmena de supressió ho pogués reconsiderar, i perquè nosaltres entenem que seria extraordinàriament bo que, per unanimitat, poguéssim prendre una decisió com aquesta.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT: S'entén, senyor Colomines, que ha defensat ja l'esmena del seu Grup i que, per tant, no farà ús després del torn corresponent. Gràcies.

Per defensar la seva esmena té la paraula el portaveu del Grup Socialista, senyor Higini Clotas.

El Sr. CLOTAS: Senyores i senyors Diputats, jo, per dir la

veritat, quan es va discutir en la Junta de Portaveus sobre la tramitació d'aquesta Proposició no de Llei, el nostre Grup conjuntament amb altres Grups representants a la Mesa i Junta de Portaveus, vàrem manifestar la nostra sorpresa i vam lamentar que la Mesa del Parlament donés tràmit a aquesta Proposició no de Llei, perquè enteníem que era absolutament irregular en allò que preveu el Reglament d'aquesta Cambra; avui, amb les paraules del Diputat senyor Colomines, no tan sols se'm ratifica, sinó que m'afegeix elements encara de més sorpresa respecte als propòsits que inspiren aquesta Proposició no de Llei.

En primer lloc els voldria dir que els drets i deures i les funcions i les facultats dels Diputats d'aquesta Cambra i de les Comissions d'aquesta Cambra vénen ja absolutament regulats per l'Estatut, per la Llei del President, del Parlament i del Consell Executiu, i pel Reglament del Parlament, i que, per tant, no es tracta ni de retallar aquestes funcions, facultats, deures i drets, ni es tracta tampoc d'extralimitar-los, ni tan sols es tracta, per part d'una Comissió, de buscar formes o normes supletòries de l'aplicació d'aquest Reglament, quan, d'això, n'està responsabilitzada la Mesa del Parlament. I dic que tampoc es tracta d'extralimitar-les perquè recentment es va dictar una normativa supletòria sobre quines eren les funcions de les Comissions fora del recinte de la Cambra.

Quan parlem de la sorpresa en la tramitació, és que les Comissions tenen unes funcions i facultats assignades, i que després se'ls atorga també la competència de fer el seguiment de les mocions aprovades, subsegüents a interpellació, pel Ple del Parlament que corresponguin, en cadascuna de les Comissions que se'ls assigna des de la Mesa.

Bé, aquest no és el cas; del cas que avui es tracta és una Proposició no de Llei, en primer lloc, procedimentalment irregular, perquè el Parlament atorgui a una Comissió autoautoritzant-se —i valgui la redundància—, aquesta pròpia Comissió, a fer un seguiment que correspon exclusivament a tots els Diputats d'aquesta Cambra. És a dir, les funcions dels Diputats de la Cambra són exercir la potestat legislativa, controlar, impulsar, aprovar els pressupostos i impulsar l'acció del Govern i de l'Executiu. Doncs bé, per fer el seguiment de l'aplicació de qualsevulla de les lleis que aprovi la Cambra, ho fan, tenen el dret i el deure de fer-ho, tots i cadascun dels Diputats d'aquesta Cambra, i, per descomptat, totes i cadascuna de les Comissions d'aquesta Cambra. Quan estem parlant que limita les facultats dels Diputats, és que els Diputats tenim l'obligació de vetllar per l'aplicació de totes i cadascuna de les lleis, no solament de les lleis que estiguin aprovades en cadascuna de les nostres Comissions, sinó de les altres Comissions i, al mateix temps, el conjunt, el col·lectiu de cadascuna de les Comissions té també el dret i el deure de vetllar per l'aplicació de les lleis aprovades en el Parlament; no, per tant, d'assignar a una determinada Comissió perquè s'autoautoritzi per fer-ne un seguiment.

Per altra banda, les comissions abans esmentades tenen assignades les funcions que els atorga el Reglament a través de l'article 40; per tant, no es tracta, tampoc aquí, d'extralimitar alguna d'aquestes funcions o facultats de les Comissions d'una manera —reiterem— totalment irregular.

Creiem que, d'altra banda, això podria tenir un clar sentit de censura encoberta sobre el que ha estat l'actuació d'aquesta Comissió en el deure que li era obligat de seguiment de l'aplica-

ció de la Llei de Normalització Lingüística, perquè en la Proposició no de Llei presentada es diu que prengui les mesures necessàries per fer un adequat seguiment. Jo em pregunto: és que el Grup proponent dubta o discrepa del seguiment que ha fet fins ara la Comissió d'Ensenyament i Cultura sobre l'aplicació d'aquesta Llei? O, és que el Grup proponent dubta o discrepa del seguiment que ha fet el conjunt del Parlament de l'aplicació d'aquesta Llei o d'altres lleis?

Per altra banda, per fer el seguiment de la Llei de Normalització Lingüística, així com ja, temàticament, correspon a moltes altres Comissions, perquè l'aprovació en el futur d'altres lleis també han de contenir la cura de vetllar per l'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística —com, per exemple, la Llei de topònims de què abans parlava el senyor Colomines, o la Llei d'ordenació del territori de Catalunya o de divisió territorial de Catalunya o qualsevulla de les altres lleis, les quals hauran de tenir cura de vetllar perquè apliqui amb normalitat la Llei de Normalització Lingüística de Parlament.

Nosaltres creiem que la Proposició no de Llei que avui se'n presenta és inadequada, és irregular, degrada la imatge del Parlament, substitueix el Reglament del Parlament, actua com a Mesa del Parlament fent normes supletòries de recomanar o encarregar o encomanar directament a una Comissió perquè faci funcions que corresponen a tots els Diputats i a totes les Comissions d'aquesta Cambra. Per tant, hem presentat una esmena de rebuig, de supressió de tot el text, que, lamentant-ho molt, senyor Colomines, no podem retirar de cap manera, però, és que, a més, en l'esmena que presenta el Grup de Convergència al mateix text, s'esmenta «sens perjudici de les facultats que corresponen als Diputats», i per això dic que continua degradant el Parlament. Només faltaria, senyores i senyors Diputats, que una proposició no de Llei o que una proposició de Llei o que un projecte de Llei o, fins i tot, una Llei aprovada per aquest Parlament laminés o perjudiqués les facultats que tenen els Diputats!, perquè aleshores la degradació del Parlament seria ja total.

Nosaltres ens oposem, per tant, amb tota contundència, amb tota fermesa, a una Proposició no de Llei absolutament irregular, que vulnera les competències, facultats, deures, drets i funcions dels Diputats i de les Comissions d'aquesta Cambra, que no entenem el sentit polític que la inspira i que, d'altra banda, el que creiem és que, dins d'aquestes funcions i competències de cara als Diputats, el que s'ha de vetllar, perquè són els seus deures, és en l'aplicació de la Llei, i recordo que, com a aplicació de la Llei, un dels primers elements d'aplicació és el desplegament, a què feia referència el senyor Colomines, de la part reglamentària que contenia la Llei de Normalització Lingüística: si no ho recordo malament, són set reglaments d'aplicació, que aquests s'han de desenvolupar, però és que aquests ja tenen qui els ha de desenvolupar, que és el Consell Executiu.

Per tant, encomanar d'una manera específica a una Comissió perquè segueixi l'aplicació d'una Llei, ho considerem totalment irregular —reitero—, creiem que això és el deure i dret irrenunciable de tots els Diputats i de totes les Comissions d'aquesta Cambra per a totes les lleis que s'aproven en el si del Parlament.

Res més. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Clotas. Per donar la seva opinió, tenen la paraula ara els Grups que no han

presentat esmenes. Per part del Grup Popular, senyor Garriga.

El Sr. GARRIGA: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, el nostre Grup coincideix en alguns aspectes amb les paraules que acaba de pronunciar el portaveu del Grup Socialista.

Nosaltres no entenem el sentit polític d'aquesta Proposició no de Llei; nosaltres entenem que existeix un Reglament de la Cambra, que hi ha unes normatives —com s'ha dit— dels Diputats, existeix a la vegada una Llei de Normalització Lingüística, i tots els Diputats han de vetllar per la seva aplicació, i pensem, per tant, que davant d'aquest debat que s'acaba de produir en aquest moment en aquesta Comissió, existint, doncs, com hem dit abans, el Reglament i existint unes facultats que tenen els Diputats per dret propi, ens abstindrem en aquesta votació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Garriga. El senyor Casanovas, d'Esquerra Republicana.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Sí, bé, jo potser em faré una mica reiteratiu perquè ja s'han exposat les opinions, aquí, del perquè no es pot votar això, però jo crec que he de fixar la posició del nostre Grup, i em perdonaran si hi ha alguna reiteració amb el que hem sentit aquí fa uns moments.

Evidentment, jo, personalment, quan vaig llegir aquesta Proposició no de Llei, senyors meus, em metien que els he de dir que em pensava que no girava rodó perquè no entenia de què anava, no entenia, gens ni mica, de què anava. Que el Parlament de Catalunya autoritzés la Comissió de Cultura per a una cosa per a la qual ja està autoritzada des del moment de la seva creació, hi vaig veure, com a mínim, una reiteració inútil, però, a més a més, si després hem de dir que la que s'autoautoritza per fer-ne el seguiment és la mateixa Comissió, això ja veig que el mateix Grup proposant s'ha adonat de l'enormitat que vol dir això, vol dir un abús de poder, perquè, una de dues: o tenia el poder, i no calia que s'autoritzés, o, si no el tenia, no era, de cap manera, la Comissió qui es podia autoautoritzar per fer-ne un seguiment.

Bé, veig que això s'ha canviat. Ara es proposa en aquesta autoesmena que se n'encomani a la Comissió un adequat seguiment.

Bé, dit d'aquesta manera, jo només puc entendre aquesta Proposició no de Llei com un reny, com un repte a aquesta Comissió. Que el Parlament de Catalunya ens digui, ens encomani que fem un adequat seguiment de la Llei de Normalització Lingüística vol dir que fins ara no l'hem fet bo, i, d'una manera una mica velada, ens pica els dits i ens diu com hem de fer-lo, o que el fem bé. Se'ns avisa.

Jo crec, d'altra banda —com també s'ha dit aquí— que aquest nou text evidentment ho vulnera tot, perquè la mateixa Comissió votarem que s'encomani a ella mateixa de fer-ne un adequat seguiment. Primerament —com també s'ha dit— tots els Diputats d'aquesta Cambra tenim, un dels nostres deures, una de les nostres obligacions és fer un adequat seguiment no d'aquesta Llei, de totes les lleis que elabora aquest Parlament i de les disposicions que dona el Govern de la Generalitat.

Per tant, jo, senyors meus, com que no em crec implicat en aquesta crítica, el nostre Grup no votarà favorablement aquesta Proposició no de Llei, perquè no crec que nosaltres

ens haguem de fer l'autocrítica, en aquest aspecte; en tot cas, si ens ha de criticar algú, hauria de ser el Ple de la Cambra, i ho hauria fet amb una decisió presa pel Ple de la Cambra. Precisament, per aquest aspecte, per l'aspecte de vulneració de procediment, és pel qual nosaltres votarem en contra d'aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Casanovas. El portaveu del Grup de Convergència i Unió, senyor Colomines, té la paraula per donar la seva opinió sobre l'esmena presentada.

El Sr. COLOMINES: Bé, abans, quan els he fet la meua exposició, no els he acabat de llegir la Proposició no de Llei, però, en fi, ja la tenien vostès. De tota manera, ara, en tot cas, sí que els llegiria tal com quedaria amb la inclusió de l'esmena del mateix Grup que, naturalment, doncs, accepto.

«El Parlament de Catalunya encomana a la Comissió de Cultura d'aquest Parlament a prendre les mesures necessàries, dins el marc reglamentari, per fer un adequat seguiment de l'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística, sens perjudici de les facultats de control i d'impuls que preveu el Reglament.»

Si em permet el senyor President un moment, jo penso que les reserves polítiques que ha expressat el Grup Socialista i també han expressat alguns altres Grups d'aquesta Cambra no tenen raó de ser. Aquí no hi ha cap vulneració de drets; això és una cosa que reglamentàriament es fa, s'ha acceptat i s'ha portat aquí, no hi ha cap abús de poder, no hi ha absolutament —això sí— cap mena de cop de palmeta perquè les coses no s'hagin fet bé; en tot cas, si no s'han fet bé correspondria una mica al President de la Comissió perquè no ho ha sabut també impulsar... En tot cas, hi ha dues coses: primer de tot, l'aplicació d'una tendència parlamentària moderna que les Comissions facin aquestes funcions de seguiment, que no tenen absolutament cap mena de contingut polític, sinó d'estricta seguiment legislatiu, i que, d'això, en són un exemple les noves modalitats, doncs, de la Cambra italiana, però això és una manera de fer, i pensem que és realment molt més positiva, però per damunt de tot n'hi ha una altra, que és la decisió política, que ja he expressat abans i que torno a repetir ara, d'un seguiment conjunt per seguir amb l'esperit que conformà la Llei en el moment de la seva elaboració. Així es va fer, i així tots plegats vam arribar a un bon port, i em sembla que amb resultats positius, com s'està demostrant.

Simplement, que quedi clar i que s'entengui, i aquesta és la nostra posició —el temps dirà si estem equivocats o no estem equivocats—, que això ho fem per tornar també a aquest esperit conjunt i d'unió que significa fer-ne un seguiment conjunt, i per això nosaltres hem presentat aquesta Proposició no de Llei que ara desitjaríem que passés a votació i a la consideració de tots vostès. Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Gràcies, senyor Colomines.

Abans de posar a votació la Proposició no de Llei ja amb l'esmena inclosa hi ha unes modificacions de caràcter lingüístic que han proposat els Serveis del Parlament; una era la substitució de «Comissió de Cultura» per la «Comissió de Política Cultural», que sembla que és el seu nom correcte; substituir també «a prendre les mesures» per «perquè prengui les mesures», i substituir «l'adequat seguiment» per «seguiment ade-

quat», simplement intercanviar les paraules. Són aquestes tres modificacions les proposades —suposo que el senyor Colomines serà el primer a dir alguna cosa sobre elles..., no canvien gens el significat del text.

El Sr. COLOMINES: No, no hi ha cap inconvenient.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Hi ha algun Grup que tingui algun inconvenient sobre les modificacions...

Així, posaríem a votació la Proposició no de Llei amb l'esmena del Grup de Convergència i Unió inclosa ja.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de la Proposició no de Llei, per favor.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Abstencions?

Sí, la Proposició no de Llei ha estat aprovada per 13 vots a favor, 9 en contra i 2 abstencions.

(La sessió s'aixeca a un quart de dotze del migdia i deu minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

1. — La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
2. — La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
3. — El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
4. — L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....
carrer num.
telèfon població.....
districte postal.....

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del diade..... de.....
fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data..... de..... de 198 envia
per núm. la quantitat de..... pessetes
(gir / taló al portador)

..... dede 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3